

ΠΟΛΙΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα	ἔτησίᾳ φρ.	10
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι	»	12
Διὰ τὰ δημόσ. καὶ δημ. γράφειά	»	15
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει	»	16

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει ὁ στίχος λεπ. 20
 Διὰ διατριβὰς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

Ε

Βίων ἔφη δεῖν τὸν ἀγαθὸν ἄρχοντα, παυόμενον τῆς ἀρχῆς, μὴ πλουσιώτερον, ἀλλ' ἐνδοξότερον γαγονέναι.

Ἄρα γε ἀνέγνω ποτὲ ὁ ἄρχων τῆς πόλεώς μας τὸ ἀπόφθεγμα τοῦτο τοῦ Κυρηναίου φιλοσόφου; Δὲν πιστεύομεν, διότι, ἄμοιρος καὶ τῆς ἐλαχίστης παιδεύσεως, μόνον τὰ ἐνστικτα τοῦ παμπονήρου ἀνθρώπου κέκτηται καὶ τῆς διαφθορᾶς τῆς ἐποχῆς τοῦ ἐξόχως πρυτανεῦει. Ἀλλὰ καθόσον μέγα ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Κυρηναίου φιλοσόφου μέχρι τῆς σημερινῆς τοῦ ὀλβίου τῆς Ἑρμουπόλεως ἄρχοντος χάσμα ἐστήρικται ἀδιστακτικῶς πιστεύομεν ὅτι, καὶ ἂν ἀνέγνω αὐτὸ, μωρὸν καὶ ἀνόητον τὸν εἰπόντα θὰ ἐχαρακτήρισε, ληρήματα δὲ καὶ φλυαφήματα ἀνθρώπου παραπαίοντος καὶ ἀπονενοημένου τὰ ἀποφθέγματά του θὰ ὠνόμασε· ἢ πρὸς ἀλλήλους διαφορὰ τοῦλάχιστον οὐδεμίαν περὶ τούτου ἀφίνει ἡμῖν ἀμφιβολίαν. Ὁ ὀλβιος ἄρχων δὲν εἶναι πρακτικὸς καθ' ἣν ἔννοιαν ἀντιτίθεται ἡ λέξις πρὸς ἐκείνην τοῦ φιλοσόφου· ἀνῆκει κυρίως εἰς τὴν Σχολὴν τῶν ἐπιτηδείων ἣτις γνωστὴ μόνον εἰς τὴν ἐποχὴν μας δὲν ἀντιτίθεται, ὡς ἄσχετος, πρὸς τὴν ἀρχαίαν τοῦ φιλοσόφου. Διὰ τοὺς ἐπιτηδέιους ὅλα τὰ ἀποφθέγματα καὶ τὰ ἠθικὰ παραγγέλματα τῶν φιλοσόφων εἶναι μωρὰ ἐκ μωρῶν. Ὁλη ἡ φιλοσοφία, ὅλη ἡ ἠθικὴ ἐγκρατεῖα εἰς τὸ ἀθροίζειν πλοῦτον. Αὐτὸς εἶναι ὁ Θεὸς τῶν. Πᾶσα ἀρετὴ, πᾶσα σοφία μὴ τείνουσα εἰς τὴν ἄθροισιν πλοῦτου εἶναι κτήμα μόνον τῶν ἀνοήτων καὶ τῶν μωρῶν ἠθικολόγων. Δύνασαι νὰ συλλέξῃς χρήματα; Ἰεοὺ τὸ πρόγραμμα τῶν· ἐν τούτῳ οἱ πόθοι τῶν καὶ τὰ ὄνειρά τῶν. Ἀρκεῖ νὰ φθάσωσιν εἰς τὸ τέρας τῶν ἐνεργειῶν τῶν καὶ, τὰ ἀδικήματα καὶ τὰ ἐγκλήματα καὶ αἱ ἀσυνειδήσῃαι καὶ αἱ ἀτιμίαι, θεωρηθήσονται τότε ἀναμφιβόλως ζηλευτὴ ἐπιθεξιότης τῆς ὁποίας τὸ μυστήριον προνομιακῶς αὐτοὶ κατέχουν. Τὰ πάντα διὰ τὸ χρῆμα, τὰ πάντα διὰ τοῦ χρήματος. Ἡ συνειδήσις εἶναι ἄφωνος, ἡ φιλοτιμία καθεύδει ὑπὸ τὴν ἐπίρροισιν

ἰσχυροῦ ναρκωτικοῦ. Τὸ ψεύδεται, τὸ ἀπατᾶν, τὸ λαθρεμπορεῦειν, τὸ κλέπτειν τὰ δημόσια, τὸ κλέπτειν τὰς ὀφθαλμικὰς περιουσίας, τὸ καταπιέζειν τοὺς ἀσθενεστεροὺς, τῷ δόλῳ καὶ ἀπάτῃ ἀπογυμνοῦν τοὺς μετ' αὐτῶν συναλλαττομένους, τὸ ἀρνεῖσθαι καὶ ὑβρίζειν μάλιστα τὴν πατρίδα, τὸ χλευάζειν πᾶν θεῖον καὶ ἀνθρώπινον αἶσθημα, ὅλα ταῦτα εἶναι οἱ συνειθέστεροι τοῦ πλοῦτου παράγοντες. Ἄν δὲ καὶ ἡ βεβήλωσις τοῦ οἴκου παρασταθῇ ἀνάγκη νὰ χρησιμεύσῃ ὡς παράγων καὶ αὐτὴ ἐνίοτε δὲν παραλείπεται. Ἡ λάμπις τοῦ χρυσοῦ καλύπτει ὅλας τὰς ἀσχημίας, ἐνῶ ἡ ἔλλειψις αὐτοῦ ἀμαυροῖ ὅλας τὰς καλλονάς.

Μία καὶ μόνη λέξις καὶ αὕτη πολὺ μικρὰ, μονοσύλλαβος, χωρίζει τὸν ὀπαδὸν τῆς Κυρηναϊκῆς ἀπὸ τὸν πρωταγωνιστοῦντα συνεργάτην τῆς Σχολῆς ἐκείνης ἣτις ἀρκούντως ἀνεπτύχθη κατὰ τοὺς χρόνους μας ἵνα ἐξευτελίσῃ πᾶν εὐγενὲς αἶσθημα καὶ μαράνη πᾶν ὑψηλὸν φρόνημα. Ἀλλ' ὅσον μικρὰ εἶναι ἡ λέξις τόσον μέγα χάσμα ἀνοίγει μεταξύ τοῦ φιλοσόφου καὶ τοῦ ἐπιτηδέου Ἑρμουπολίτου. Δίστανται ὥστε νὰ μὴ συμβιβασθῶσιν. Ὅταν θὰ παύσῃς νὰ ἄρχῃς πρέπει νὰ δειχθῆς ὅχι πλουσιώτερος ἀλλ' ἐνδοξότερος παραγγέλλει ὁ φιλόσοφος· ὅχι ἐνδοξότερος ἀλλὰ πλουσιώτερος, πλουσιώτατος εἰ δυνατόν, φωνεῖ διαμαρτυρούμενος ὁ ἐπιτηδέιος ἄρχων. Ἀποτροπιάζομαι τὰς μωρίας σου! Διατὶ μοχθῶ, διατὶ δαπανῶ πρὸς κατάληψιν τῆς ἐξουσίας; Θέλω ἀντάλλαγμα. Ποῖον σὺ μοὶ προσφέρεις; δόξαν! σοῦ τὴν χαρίζω. Φάγε σὺ δόξαν ἀνόητε. Θέλω χρήματα, χρήματα. Πόσον ἠλεκτρίζομαι ἀκούων τὸν ἤχον τοῦ μετάλλου, πόσον γοητεύομαι ἐκ τῆς θεᾶς του καὶ ποῖαν ἀγρίαν χαρὰν αἰσθάνομαι περισφίγγων αὐτὸ εἰς τὰς παλάμας μου! Ἄν ἦτο δυνατόν νὰ ἐνέκλειον εἰς τὸ χρηματοκιβώτιόν μου ὅλα τὰ χρήματα τοῦ κόσμου ἴσως ἱκανοποιούντο αἱ ἐπιθυμίαι μου! Ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατόν. Πόσον μὲ βασανίζει αὕτη ἡ ιδέα! Εἶμαι πρόθυμος νὰ βεβηλώσω θεῖα τε καὶ ἀνθρώπινα, νὰ βαδίσω ἐπὶ πτωμάτων, νὰ μετα-

βάλω τὰ πάντα εἰς ἐρείπια, ἤρκει νὰ ἡδυνάμην διὰ τούτων νὰ ἐμάξωσα ὄλων τὰ χρήματα. Πρέπει νὰ δίδω διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς, ἢ μᾶλλον νὰ προσποιῶμαι ὅτι δίδω, ἵνα διὰ τῆς ἐτέρας πολλαπλάσια ἀφαιρῶ. Πρέπει νὰ δαπανῶ πρὸς κατάληψιν τῆς ἐξουσίας ἵνα ἐνίσχύων διὰ ταύτης τὴν μέθοδόν μου εὐκολώτερον κερδίζω ἑκατονταπλάσια.

Οὕτως ἐσκέπτετο περίπου ὁ ὄλιβιος κατ' ἐπιφάνειαν καὶ ἐξ ὑποκειμένου ἀξίος δὲ περιφρονησεως κατ' οὐσίαν καὶ ἐξ ἀντικειμένου ἀρχῶν τῆς πόλεως ἐν τῷ σταδίῳ ἐκείνῳ τοῦ βίου του καθ' ὃ μόνον πλοῦτον ἠθροίζε καὶ μὲ τοιοῦτον ἀπόρρητον πρόγραμμα ἐνεκολπώθη τὸ πολιτεύεσθαι. Δύναται δὲ νὰ ἦναι ἡσυχος καὶ εὐχαριστημένος διότι ὡς πρὸς τοῦτο λίαν εὐσυνειδήτως μέχρι σήμερον εἰργάσθη ὑπὲρ τῆς πραγματώσεως ὄλων τῶν ὄρων τοῦ ἀποκρύφου προγράμματός του. Ἔθεσε τὰς βάζεις καὶ δραστηρίως ἐπεδίωξε τὴν ἀξιωμασίαν πρέσβον του, δὲν δύναται δὲ νὰ παραπονεθῇ διὰ τοὺς ὑπερβολικοὺς μόχθους τοῦ καθόσον καὶ ὑπερβολικῶς ἐπλήρωσεν αὐτοὺς ὁ κοῦφος Ἑρμοπολίτης. Δύναται νὰ καυχῆθῃ ὅτι οὐδεμία μεταλλευτικὴ ἑταιρία ὑπερηκόντισεν αὐτὸν ὡς πρὸς τὴν τέχνην καὶ ἐπιτηδειότητα τῆς ἐκμεταλλεύσεως, δύναται δὲ μάλιστα νὰ δώσῃ εἰς ὄλας ὑψίστης τέχνης καὶ ἐπιστήμης μαθήματα.

Ἡ ἐνοικίασις λ. γ. δημοσίας τινὸς προσόδου ἀντὶ εὐτελοῦς μισθώματος καὶ μὲ πολλὰς φανεράς καὶ κεκρυμμένας παραχωρήσεις ἡδύνατο νὰ ἀποκτηθῇ διὰ τῶν μέσων τοῦ ἀξιώματος· ὁ ἐπιτήδειος ἀρχῶν μετ' ἀπαραμίλλου δεξιότητος καὶ ἐλαστικωτάτης συνειδήσεως τὸ ἐχρησιμοποίησε καὶ ἐπιτηδειότατα ἐξεμεταλλεύθη· ὕβρισε μάλιστα τὴν μνήμην ἐνὸς ὅστις μεγάλως συνετέλεσε ζῶν εἰς τὴν αὐξήσιν τῶν ἑκατομμυρίων του. Εἶναι πρόσφορος ἢ Κυβερνητικὴ εὐνοία δι' ἐπιτευξιν συμφερόντων· ὁ ἐπιτήδειος Ἑρμοπολίτης τὴν ἐκλιπαρεῖ κατὰ τρόπον ἀμίμητον τὴν εὐτέλειαν· δὲν ἀπαξιοῖ καὶ τοῦ ἐλαχίστου τὴν εὐνοίαν. Ἐμπιστεύονται αὐτῷ ὡς ἀρχοντι ἢ μελεῖ ἐπιτροπῆς τινὸς χρήματα ἀφιερωμένα εἰς ὁποῖον δήποτε γενικὸν ἢ μερικὸν σκοπὸν· ἔχει τὸν τρόπον ὥστε νὰ περισσεύσῃ αὐτῷ κάτι τι ἀντὶ νὰ προσθέσῃ εἰς αὐτὰ ἐκ τῶν ἰδίων. Ἐπιχειροῦνται ἔργα δημοτικὰ· ἔχει τὸν ἄνθρωπον ὥστε νὰ μὴν ἀπομακρύνῃται τοῦ κέρδους· ἐν ἐλλείψει μεγάλου δὲν παραιτεῖται καὶ τῶν ἀχρήστων λίθων, τῶν ξύλων καὶ λοιπῶν ὑλῶν, διότι τὰ ἀλλότρια, ἔστω καὶ πενταλέπτου ἀξίας, εἶναι πάντοτε καλά. Ἡ κερδοσκοπία ἐξ ἀλλοτρίων μόχθων εἶναι συνειθεστάτη ἢ ἐργασία τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἀξιώματός του μάλιστα ἐν τοῖς ἰδίοις εἶναι ἀπαραίτητος. Ἡ καταβρόχθις ὄρφανικῶν περιουσιῶν εἶναι πρᾶγμα ἀπλοῦστατον. Αἱ πτωχεύσεις εἶναι

πηγὴ κέρδους ἀνεξάντλητος· ἀναμιγνύμενος εἰς αὐτὰς ἀντὶ φθισικὸς ἐξέρχεται εὐρωστότερος. Οὐχὶ σπανίως ὄρκοι ματαιοῦσιν ὀγληρὰς ἀπαιτήσεις. Τὸ λαθρεμπορεύειν εἶναι ἡ κυριωτάτη πηγὴ τοῦ πλοῦτου· ὁ μὴ πλοῦτῶν δι' αὐτοῦ εἶναι μωρός· ἐπιτυγχάνων δὲ καὶ ὀφελούμενος δύναται νὰ καυχᾶται διὰ τὴν ἐπιδεξιότητά του, δύναται μάλιστα νὰ φυλάττῃ καὶ μερικὰ πράγματα, λαθρεμπορίας προϊόντα, ἵνα ὄρων αὐτὰ καθ' ἡμέραν τέρπεται ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει τῶν λαμπρῶν ἐκείνων ἡμερῶν τῶν εὐγενῶν τῆς λαθρεμπορίας ἀγῶνων καὶ κατορθωμάτων. Δύναται τις νὰ λάβῃ ὀλίγα ἵνα ἐμπλεκόμενος εἰς τὰ δίκτυά του χάσῃ ὅ,τι καὶ ἂν ἔχη. Ἄν ἐνοικιάσῃ κανὲν ἐκ τῶν καταστημάτων του θὰ ἀγοράζῃ παρ' αὐτοῦ τὰ διὰ τὴν ἐργασίαν σου εἶδη εἰς μεγαλειτέραν τιμὴν μέχρις οὗ σὲ ἀποπνίξῃ, διότι γνωρίζει τὸν τρόπον πῶς νὰ σὲ ἀπατήσῃ· ἂν δὲ πρόκηται περὶ σίτου σὲ ἀπατᾷ εὐκολώτερον διότι δὲν δυσκολεύεται νὰ ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν ὅπως ἀφήτῃ νὰ πωλῆται ὁ ἄρτος ἀκριβώτερος· θὰ ἀπαιτῆ ὁμως περιπλέον νὰ λαμβάνῃ δωρεὰν ἔστω καὶ σκύβαλα διὰ τὰ περιστέριά του. Καὶ τὰ ἀγῶγια ἀμαξῶν καὶ ἀχθοφορικὰ καὶ ὅ,τι τύχει νὰ κερᾶσῃ τις εἰς καφενεῖον δὲν εἶναι κακὸν νὰ περασθῶσιν εἰς τὰ ἔξοδα τῆς Ἀστυνομίας ἢ τῆς Δημαρχίας. Καὶ τὰ κουρέλια χρειάζονται.

Καὶ πόσα ν' ἀριθμήσωμεν; ἡ δύναμις τοῦ ἀξιώματος καὶ τοῦ πλοῦτου σηκώνει πολλὰ· ὄλα περνοῦν, ὅταν ἔχη τις τὰ δύο ταῦτα προσόντα. Εἶναι λοιπὸν δυνατόν οἱ διδάσκαλοι καὶ μαθηταὶ τῆς σημερινῆς Σχολῆς νὰ μὴ χλευάζουν τὸν μωρὸν τῆς Κυρηναϊκῆς λέγοντα ὅτι πρέπει νὰ ἐξέρχηται τις τῆς ἀρχῆς ἐνδοξότερος καὶ ὄχι πλουσιώτερος; Τί λέγουσι περὶ αὐτῶν ἀδιαφοροῦσι. Τί σημαίνει ἂν ὀλίγοι ὑλακτῶσι κρυφίως ἐνῶ φανερά οἱ πλεῖστοι κλίνουσι πρὸ αὐτῶν τὸν αὐχένα; Ἔχεις χρήματα, ἔστω καὶ ἐκ κλοπῶν καὶ ληστειῶν, ἔχεις ἐξουσίαν, ἔστω καὶ διὰ κακοηθεστάτων μέσων; Ἔχεις τότε καὶ δόξαν. Ἡ δόξα εἶναι τι κενὸν ἀρμόζον εἰς τὰς κενὰς κεφαλὰς τῶν μωρῶν φιλοσόφων καὶ τρελλῶν αἰσθηματιῶν. Μὰ θὰ χάσωμεν καμμίαν φορὰν τὴν ἐξουσίαν, θὰ ἀποβῆ ἴσως ἀχρηστος καὶ ὁ πλοῦτος· αἱ τί σημαίνει; ἔχομεν τώρα τὸ χρῆμα, τὸ σφίγγομεν καλῶς εἰς τὰς παλάμας μας· βύομεν τὰ ὠτά μας εἰς τὰς φωνὰς τῶν ἀδικουμένων· φωνοῦμεν μάλιστα ἡμεῖς δυνατώτερα καὶ καταπνίγομεν αὐτῶν τὴν φωνήν ὡς ἀσθενεστέραν. Μετὰ τὴν ἀπώλειαν ἴσως θὰ περιφρονηθῶμεν, θὰ ὕβρισθῶμεν· ἴσως καὶ οἱ ὑπηρέται μας θὰ ἀπολαμβάνωσι μείζονος ὑπολήψεως· ἀδιάφορον ὁ ἦχος τοῦ μετᾶλλου μᾶς ἠλεκτρίζει· κατέχομεν τὸ προσφιλέστερον πρᾶγμα . . . τὸ χρῆμα· βύομεν τὰ ὠτά μας εἰς τὰς μεμφιμοιρίας τῶν μωρῶν. Πηγαίνετε μωροὶ μακρὰν ἡμῶν, πηγαίνετε μὲ τὴν

δόξαν σας, με την υπόληψίν σας, με την τιμήν σας, με τὰ αἰσθήματά σας. Ἡμεῖς ἔχομεν, ναι ἔχομεν . . . το χρήμα! ὦ λατρευτὸν καὶ πανίσχυρον μέταλλον!!

Ἴδού ὁ ἄρχων ὑμῶν Ἐρμουπολίται!!

ΘΕΑΤΡΙΚΑ FAUST.

Μετὰ τὸν *Ernani* ἀνεβιβάσθη ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὸ ὠραῖον γαλλικὸν μελόδραμα *Faust*, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐλαβόν μέρος καὶ οἱ ἀπαρτίζοντες τὸ ἔλαφρον καλούμενον τμήμα τοῦ μελοδραματικοῦ θιάσου καλλιτέχναι.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ *Faust* κρινομένη ἐκ τῶν ἐπομένων παραστάσεων καὶ οὐχὶ ἐκ τῆς πρώτης, ἥτις κατὰ γενικὸν περίπου κανόνα πρέπει νὰ λογίζεται ἔτι ὡς γενικὴ δοκιμασία (*répétition générale*), δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι διεξήχθη καλῶς ἀναλόγως τῶν μέτρων τοῦ θεάτρου μας.

Μίαν ὅμως μικρὰν παρατήρησιν ἔχομεν νὰ ἀπευθύνωμεν εἰς τὴν ἀξιότιμον Ἐπιτροπὴν τοῦ θεάτρου, ὅτι προκειμένου κατὰ τὸ δεύτερον μελόδραμα νὰ παρουσιασθῇ ἡ πρώτη ἐλαφρὰ ὑψίφωνος, δὲν ἔπρεπεν ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ὀρίσῃ ὡς δεύτερον μελόδραμα τὸ *Faust*, ὅπερ εἶνε μελόδραμα σοβαρὸν καὶ κατὰ πολὺ διαφεύγον τὸν χαρακτήρα τῆς ἐλαφρᾶς ὑψίφωνου. Εἶνε μὲν ὄντως συνηθεια, ὅπως τὸ πρόσωπον τῆς Μαργαρίτας ἐν τῷ *Faust* δίδεται εἰς τὰς ἐλαφρὰς ὑψίφωνους, ἀλλ' ὁ χαρακτήρ οὗτος κυρίως δὲν ἀρμόζει αὐταῖς καὶ μόνον ὅπου οἱ μελοδραματικοὶ θίασοι εἰσὶν ἀτελεῖς, δίδεται ὡς ἐκ περισσοῦ, καὶ τότε μόνον ὅταν ἡ ἀξία τῆς ὑψίφωνου κριθῇ ἐν ἄλλῳ ἐλαφρῷ μελοδράματι ἀρμόζοντι μᾶλλον εἰς τὸν χαρακτήρα αὐτῆς. Ἐνταῦθα ὅμως συνέβη ὅπως τὸν ἀντικείμενον τὸ πρόσωπον τῆς Μαργαρίτας, ὅπερ εἶνε χαρακτήρ λίαν σοβαρὸς ἐδόθη εἰς τὴν ἐλαφρὰν ὑψίφωνον, ὅπως ἐν αὐτῷ κριθῇ αὕτη κατὰ πρώτην φορὰν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ. Οὕτω δὲ ἐγένετο ἀδικία εἰς τὴν ἐλαφρὰν ὑψίφωνον, ἥτις ὑπεχρεώθη οὕτως εἰπεῖν, νὰ θυσιάσῃ τὴν φιλοτιμίαν καὶ τὴν ἀξίαν τῆς καὶ κατὰ πρώτην φορὰν ν' ἀναλάβῃ νὰ ὑποκριθῇ πρόσωπον μὴ κατάλληλον διὰ τὴν ἀρμοδιότητά της, καὶ τοῦτο ἐγένετο, ὡς ἠκούσαμεν, ἵνα μὴ ἀδικηθῶσιν ἄλλα πρόσωπα τοῦ θιάσου.

Ἐν τούτοις ἡ νεαρὰ ὄλιαν εὐφυῆς ὑψίφωνος δεσποινὶς *Terezita Dossi* χάρις εἰς τὴν διακεκριμένην μουσικὴν μάθησίν της ἐν βραχεὶ νατώρθωσε νὰ ἐκμάθῃ καὶ ὑποκριθῇ τὸν χαρακτήρα τῆς Μαργαρίτας— ἂν καὶ κατὰ πρώτην φορὰν ὑπεδύετο τὸ πρόσωπον τοῦ— ἀρκετὰ ἐπιτυχῶς.

Ἡ δεσποινὶς *Dossi* ἥτις, ὡς ἐμάθωμεν, εἶνε διακεκριμένη μουσικὸς καὶ κλειδοκυμβαλίστρια διπλωματοῦχος τοῦ Ὁδείου τοῦ Μιλάνου βραβευθεῖσα μάλιστα καὶ διὰ μεταλλίου τιμητικοῦ ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ὁδείου, εἶνε καλλιτέχνης, ἥτις μόλις πρὸ ἑπτὰ μηνῶν ἤρξατο τοῦ ἐν τῷ θεάτρῳ σταδίου αὐτῆς. Πρὸ τοῦ σταδίου ὅμως αὐτῆς ἔλαβε μέρος ὡς κλειδοκυμβαλίστρια εἰς διαφόρους ἐν Μιλάνῳ ὄργανικὰς συναυλίαις, καθ' ἃς διέπρεπε πάντοτε. Κεκτιμένη δὲ φωνὴν ἐλαφρὰν μὲν ἀλλὰ γλυκεῖαν, διαυγῆ, μελωδικὴν καὶ εὐστροφὸν καὶ ὠθουμένη ἐκ τοῦ μεγάλου εἰς τὴν μουσικὴν ἔρωτός της ἐπεδόθη εἰς τὸ θεάτρον ἐν ᾧ, ὡς δυνάμεθα νὰ εἰκάσωμεν ἐκ τῆς ἐν

τῷ *Faust* ἐπιτυχίας της, προώρισται βραδύτερον νὰ καθέξῃ λίαν ἀξιολογοῦσιν καὶ ν' ἀποβῇ διακεκριμένη καλλιτέχνης.

Τὸ πρόσωπον τῆς Μαργαρίτας, ἂν καὶ, ὡς εἴπομεν, διέφευγέ πως τὴν ἀρμοδιότητά της καὶ κατὰ πρώτην φορὰν ὑπεδύετο, διεξήγαγε μεθ' ἱκανῆς ἐπιτυχίας, καίτοι μετὰ τινος αἰσθήματος δειλίας, ὑπεκρίθη καλῶς τὸ ἀθῶον καὶ σεμνὸν τῆς παρθένου παρασυρομένης ὑπ' ἀοράτου δυνάμεως εἰς ἔρωτα ἀμαρτωλὸν καὶ ἀνόσιον. Προσεπάθησε δὲ νὰ παρακολουθήσῃ καὶ ὑποκριθῇ ὅσον οἶόν τε καλῶς καὶ τὸ λίαν δύσκολον καὶ περιπετιῶδες δραματικὸν μέρος τῆς Μαργαρίτας ἐν τῇ λοιπῇ ἐξελιξεί τοῦ δράματος.

Ὡς μουσικὸς δὲ ἐν γένει ἡ δεσποινὶς *Dossi* ἀδελφὴ καλῶς τονίζουσα διακεκριμένως καὶ καθαρῶς τοὺς μουσικοὺς ἤχους ἐν τῷ ᾄσματι αὐτῆς, ὅπερ δεικνύει μουσικὴν μάθησιν καὶ ἐμπειρίαν οὐ τὴν τυχοῦσαν. Ἡ δεσποινὶς *Dossi*, τῆς ὁποίας τὴν ἀξίαν τὸ κοινὸν δὲν ἠδυνήθη νὰ κρίνῃ καλῶς ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Μαργαρίτας, πεποιθήμεν ὅτι θέλει ἔτι μᾶλλον διακριθῇ εἰς ἄλλα ἐλαφρὰ μελοδράματα ἀρμόζοντα μᾶλλον εἰς τὸν ἐλαφρὸν χαρακτήρα αὐτῆς. Τότε δὲ ἐσμὲν βέβαιοι ὅτι ἡ καλλιτέχνης θέλει ἐκτιμηθῇ παρὰ τοῦ κοινοῦ πλειότερον.

Ὁ ἐλαφρὸς δὲ ὑψίφωνος κ. *Elia Candio* εἶνε καλλιτέχνης ἀξιολογὸς ἀρκετὰ ἐμπειρὸς τῆς σκηνῆς. Ἄδει μετὰ πάθους καὶ ἐκφράσεως καὶ θὰ ἐτύγχανε μεγαλειτέρας ἐπιτυχίας, ἂν μὴ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἦτο ἀμυδρὰ καὶ ὀλίγον βραγχυνή. Ἐν τούτοις εἶνε πολὺ ἀνώτερος πλειστων ἄλλων ἐλαφρῶν δξυφῶνων κατὰ καιροὺς ἐπισκεφθέντων τὸ θεάτρον τῆς πόλεώς μας.

Ἡ μεσόφωνος (*contra-alto*) δεσποινὶς *Anna Orlandi*, ἥτις εἶνε ἤδη γνωστὴ εἰς τὸ κοινὸν ἐξ ἄλλης θεατρικῆς προηγουμένης περιόδου, μόλονότι ἀνέλαβε μέρος ἐπουσιῶδες τοῦ μελοδράματος ἐπευφημισθῆ ὑπὸ τοῦ κοινοῦ ἐπανειλημμένως. Περὶ τῆς καλλιτέχνιδος ταύτης ἐπιφυλασσόμεθα νὰ γράψωμεν βραδύτερον τὰς κρίσεις μας, ὅταν ἐν ἄλλῳ μελοδράματι ὑποδυθῇ πρόσωπον μᾶλλον οὐτιῶδες καὶ πρωτεῦον.

Ὁ βαρύφωνος κ. *Alberti* καὶ ἐν τῷ *Faust* ἐπέδειξεν ἡμῖν τὰ ἐξαιρέτα αὐτοῦ προτερήματα ὡς μουσικοῦ καὶ ἠθοποιοῦ ἐκτελέσας πρὸ πάντων μετὰ τέχνης καὶ ἐπιτυχίας μεγάλης τὴν σκηνὴν πρὸ τοῦ θανάτου του ἐν τῇ τετάρτῃ πράξει.

Ὁ βαθύφωνος κ. *Cromberg* ἐπίσης ὑπεκρίθη λίαν ἐπιτυχῶς τὸ πρόσωπον τοῦ Μεριστοφελούς καὶ ἔμελλε μετὰ τέχνης ἐξαιρέτου ἰδίως τὴν *serenata* του ἐν τῇ τετάρτῃ πράξει τοῦ μελοδράματος.

Καὶ ἐν τῷ μελοδράματι τούτῳ παρατηρήσαμεν εὐχαρίστως, ὅτι ὁ ἱματισμὸς ἦτο πολυτελής καὶ ἀρκετὰ πλούσιος.

Τὴν προσεχῆ Πέμπτην δοθήσεται κατὰ πρώτην φορὰν ἐν Σύρῳ τὸ ὠραῖον γαλλικὸν μελόδραμα *Fra Diavolo* τοῦ μουσουργοῦ *Auber*. Τὰς κρίσεις μας ἐπιφυλασσόμεθα νὰ ἐκφέρωμεν ἐγκαίρως περὶ τοῦ μελοδράματος καὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ τοσοῦτῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον ἐν αὐτῷ θέλωμεν ἐκτιμήσει κάλλιον τὴν ἐλαφρὰν ὑψίφωνον δεσποινίδα *Dossi* ἐν προσώπῳ ἀρμόζοντι μᾶλλον εἰς τὸν χαρακτήρα αὐτῆς, ἂν καὶ τὸ μουσικὸν μέρος αὐτῆς ἦνε λίαν δύσκολον.

Τὰ μνημόσυνα τῆς Ἐταιρείας τῆς Κωπαΐδος

Μεταφέρομεν ἐκ τῆς «Νέας Ἐφημερίδος» τὰ ἑξῆς :

«Μαθαίνομεν ὅτι διενεργεῖται ἡ ἐκποίηση τῶν ἐπὶ τῆς ἀποζηρήσεως τῆς Κωπαΐδος δικαιωμάτων εἰς νέαν ἑταιρίαν ἀγγλικὴν καὶ τοῦτον τὸν σκοπὸν, φαίνεται, θὰ εἶχε μᾶλλον ἢ ἐν Ἀγγλίᾳ διατριβὴ τοῦ κ. Σκουλούδη. Γνωστὸν δ' ὅτι τὰ ἔργα ἔξω εἰς τὴν Κωπαΐδα τῆς νῦν ἑταιρείας διεκόπησαν ἐντελῶς, ἔργαται ὀλίγιστοι καὶ οὗτοι νοσοῦντες παραμένονσί που, ὁ ἱατρὸς ἀπέρχεται, ὁ κ. Ποσὲ ἀπῆλθε. Καὶ δικαιολογούνται ἐκ τῶν ὑπέρων πληρέστατα ὅσα εἴχομεν γράψει κατὰ τὰ ἀποκληθέντα ἐγκλίαινα, ἅτινα ἦσαν πρὸς τὸ θεαθῆναι, ὡς δὲ λέγεται ἐρευνηθέντα κατόπιν βαθύτερον δυσηρέστησαν καὶ τοὺς κυριωτάτους τῶν γάλλων μετόχων, ἐὰν μάλιστα πιστεύσωμεν, ὅτι κλεινὸς μηχανικὸς ἐπὶ προφάσει περιηγήσεως διελθὼν ἐντεῦθεν μετέβη καὶ ἐξετίμησεν ἐπὶ τόπου ὅλα τὰ γενόμενα ἔργα μέχρι τοῦδε. Εἶθε ἐν τούτοις πρὸς ἀγαθὸν τέλος νὰ ὑπάρξῃ ἑταιρία μὲ πολὺ χροῖμα ἀγγλική, ἥτις ν' ἀναλάβῃ τὸ ἔργον, ἂν καὶ εἶνε ἐκκερμητὴς ἢ γνωστὴ δίκη τῶν μετόχων ἐν Παρισίοις. Ἀλλὰ πρέπει ἢ κυβέρνησι, νὰ προβῇ μετὰ προσοχῆς καὶ ἀφοῦ πεισθῇ ἂν δύναται καὶ πῶς νὰ γίνῃ ἡ μεταβίβασις τῶν δικαιῶν τῆς ἑταιρείας, νὰ περιφρουρήσῃ καὶ ὅσα τὸ δυνατόν καλλίτερα τὰ συμφέροντα τῶν μετόχων».

Σ. Π. Μολονότι ἦτο γνωστὸν πρὸ πολλοῦ τὸ ναυάγιον τῆς ἐπιχειρήσεως ἐξ αἰτίας τῆς διαχειρίσεως τοῦ Σκουλούδη καὶ τῆς ἀπαγωγῆς τοῦ ἀπόρ τῶν 4,500,000, οὐχ ἥττον δὲν ἐφραταζόμεθα τόσο ἐλεεινὴν τὴν οἰκονομικὴν αὐτῆς θέσιν, ὥστε νὰ ἐγκαταλειφθῶσιν ἀπὸ τοῦδε τὰ ἔργα, μόλις εἰς τὰς ἀρχὰς αὐτῶν φθάσαντά. Τί ὅμως νὰ εἰπώμεν περὶ τοῦ μεγάλου ἀπαταιῶνος ἰδρυτοῦ αὐτῆς ἀποροῦμεν ! Ἢ εἶναι πάντοτε κατώτερον τῆς ἀνηκούστου ἀναισχυντίας του καὶ τῶν λαστρικῶν του διαθέσεων, ἀφοῦ καὶ ἐν τῷ ναυαγίῳ τῆς ἐπιχειρήσεως ἐζήτει καὶ ἐλάμβανε χρήματα παρὰ τινῶν μετόχων, ἐν οἷς δυστυχῶς εἰσὶ καὶ πολλοὶ συμπολίται μας, μὴ πεισθέντες περὶ τοῦ ἀνερίκτου τῆς ἐπιχειρήσεως, ὅπως τὴν ἐνήργησεν ὁ Σκουλούδης.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη προχθὲς ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς. Δὲν δύναται τις ν' ἀμφισβητήσῃ ὅτι ὅπως εἶχον τὰ τῆς Βουλῆς πάντως ἡ διάλυσις αὐτῆς θὰ καθίστατο ἀπαραίτητος μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου χρόνου, ὅπως δὴ ποτε ὅμως ὡς αὕτη ἐγένετο, ἐξ ἀπροόπτου ὅλως καὶ χωρὶς νὰ προκληθῇ φυσικῶς ὑπ' αὐτῆς τῆς ἐξελίξεως τῶν πραγμάτων, δὲν εἶναι ἐπιδοκιμαστέα. Ἐφυγομάχησεν ἀληθῶς ἡ ἀντιπολίτευσις, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις ἀποτόμως ἐλάκτισε τὴν Βουλὴν, ὅπερ πολὺ πιθανὸν νὰ ἀποβῇ βλαβερόν εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους, ὡς ἔχουσι μάλιστα σήμερον τὰ οἰκονομικὰ αὐτοῦ πράγματα. Ἴσως ἢ Κυβέρνησις προβάσα τραχέως καὶ ἀποτόμως καὶ μετὰ πολλῆς τῆς τόλμης εἰς τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς δὲν παρεκινήθη ἀπὸ οἷσιν καὶ πείσμα ἀλλ' ἀπὸ τὸ καλῶς ἐννοούμενον τοῦ ἔθνους συμφέρον ὅπερ μετὰ ὄριμον σκέψιν ἀνεῦρεν ἐν τῇ δια-

λύσει, τὸ συμφέρον ὅμως αὐτὸ δὲν θὰ ἀποδειχθῇ εἰμὲ μετὰ παρέλευσιν ἱκανοῦ χρόνου καὶ ἐν ἐπιτυχίᾳ αὐτῆς ἐν ταῖς ἐκλογαῖς, εὐχόμεθα ἐπομένως νὰ μὴ ἀποδειχθῇ βραδέως ἀλλ' ἀνεπανορθῶτως ἀπλοῦν πείραμα ἐξ ἐκείνων ἅτινα συνήθως δοκιμάζουσιν οἱ πολιτικοὶ μας ἐπὶ τῆς βίχως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

— Καὶ ἄλλο ἀνδραγάθημα τοῦ κ. Νομάρχου ἔχομεν ν' ἀναγγείλωμεν τῇ ἐβδομάδα ταύτην. Διὰ δικτατορικῆς αὐτοῦ διαταγῆς μετεφέρθη ἐκ τῶν φυλακῶν Λαζαρέτου εἰς τὰς ἐν τῇ πόλει τῶν διὰ χρέη κρατουμένων φυλακῶν ὁ κατὰδικος Ἰωάννης Φιλίππου. Τίς ἢ ἀνάγκη νὰ καθιστᾷ συνενόχους τῶν ἐκνόμεν αὐτοῦ ἐνεργειῶν ἱατροὺς καὶ Εἰσαγγελεῖς ἀφοῦ οὐδεὶς ὑπάρχει ὁ ἐλέγχων αὐτόν; Καὶ ἡμεῖς, ἀναγράφοντες συνήθως τὰ κατορθώματά του, δὲν εἴμεθα τόσο μωροὶ νὰ πιστεύωμεν ὅτι θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐξεγειρωμεν τὴν φιλοτιμίαν τῶν δυναμένων νὰ σωφρονίσωσιν αὐτόν. δημοσιεύομεν μόνον αὐτὰ ἐξ ἀπλοῦ δημοσιογραφικῶν καθήκοντος κινούμενοι.

— **Κακουργιοδικεῖον.** Νοεμβρίου 3 ἡμέρα δευτέρα κατηγορούμενος Κωνσταντῖνος Δήμου γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Ἀθήναις κατηγορήθη ὅτι ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἡλίου Χρυσαίτου τὴν 12ην Ἰουλίου ε. ε. ἀφῆρσε διάφορα τιμαλφῆ πραγματὰ ἀξίας μείζονος τῶν 400 δραχμῶν. Τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων ἐκήρυξεν αὐτὸν ἔνοχον τῆς πράξεως ταύτης, τὸ δὲ τῶν συνέδρων τὸν κατεδίκασεν εἰς εἰρκτὴν 5 ἐτῶν. Νοεμβρίου 4 ἡμέρα τρίτη κατηγορούμενος Ἰωάννης Μ. Παπαχριστοδοῦλου γεννηθεὶς εἰς Ἀττάλειαν καὶ κατοικῶν εἰς Ἀθήνας κατηγορήθη ὅτι τὴν 7ην Ἰανουαρίου 1884 ἐν Πειραιεὶ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ Ν. Δημοπούλου ἀφῆρσε διάφορα τιμαλφῆ πραγματὰ ἀξίας μείζονος τῶν 400 δραχμῶν. Τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων ἐκήρυξεν αὐτὸν ἔνοχον τῆς πράξεως ταύτης, τὸ δὲ τῶν συνέδρων, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τοῦ ὅτι καὶ ἄλλοτε κατεδικάσθη ἐπὶ κλοπῇ, τὸν κατεδίκασεν εἰς εἰρκτὴν 7 ἐτῶν. Νοεμβρίου 5 ἡμέρα τετάρτη κατηγορούμενος Ἰωάννης Α. Θάνος γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν εἰς Καμπιὰ τῆς Εὐβοίας κατηγορήθη ὅτι ἐκ προμελέτης τὴν 29 Μαρτίου 1884 ἀπεπειράθη νὰ ἀποκτείνῃ τὸν Κωνσταντῖνον Γιαπλὲν, αὐτῖνος οἱ ἀδελφοὶ κατὰδικοι ἤδη εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ εἶχον φονεύσει ἐκ συμπλοκῆς τὸν ἀδελφόν του. Τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων ἐκήρυξεν αὐτὸν ἔνοχον ἀποπειρας ἀναιρέσεως, τὸ δὲ τῶν συνέδρων τὸν κατεδίκασεν εἰς εἰρκτὴν 8 ἐτῶν. Νοεμβρίου 7 ἡμέρα παρασκευῆ κατηγορούμενος Κωνσταντῖνος Βεντούρης γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Κιμῶλω, κατηγορήθη ὅτι τὴν 20ην Ἰουλίου ε. ε. ἐν Κιμῶλω ἀπεπειράθη ν' ἀναιρέσῃ τὸν Ἰωάννην Πετράκον. Τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων ἐκήρυξεν αὐτὸν ἔνοχον τῆς πράξεως ταύτης μετὰ τῶν δύο ἐλαφρυντικῶν καὶ τῆς μετρίας μέθης, τὸ δὲ τῶν συνέδρων τὸν κατεδίκασεν εἰς φυλάκισιν 4 ἐτῶν. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ κατηγορούμενος Δημήτριος Χάνος γεννηθεὶς εἰς Ναύπλιον καὶ κατοικῶν εἰς Ἀθήνας κατηγορήθη ὅτι ἐκ τοῦ ἐν Ἀθήναις καταστήματος τοῦ Α. Σκουζὲ ἔνθα ὑπηρετεῖ, τὴν 12ην Ἰουλίου ε. ε. ὑπέκρησε δραχμὰς πλέον τῶν 400. Τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων ἐκήρυξεν αὐτὸν ἔνοχον τῆς πράξεως ταύτης, τὸ δὲ τῶν συνέδρων τὸν κατεδίκασεν εἰς εἰρκτὴν 5 ἐτῶν.